

TARTALOM

Menjetekek el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot! 1
Riport Németh Jánossal 2–3
Milyen élményekkel térsz haza a NEK zárómiséjéről? 4
Bóka Balázs káplán atyával beszélgettünk 5
Remetekert 6
Himnusz a csendességhez 7
Fotók a NEK zárómiséjéről 8
Máté apostol-evangélista 10
Élisabeth de Baudouin: Teréz és Ferenc 11
A Regőczy István atyáról elnevezett alapítvány mottójára 12
Uram, hogy lássak! 13
Gyerekeknek 14
Beszámolók, hírek 15–16

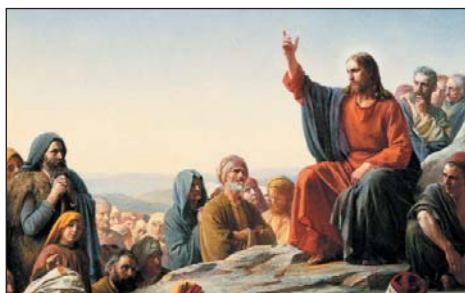
Menjetekek el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot!

(Mk 16,15)

Ha valaki megkérdezi tőlünk, hogy milyen vallásúak vagyunk, úgy felelünk, hogy „római katolikus”. Abba azonban nem vagy csak ritkán gondolunk bele, hogy mit is mondunk ezzel valójában. Azt ugyanis kevesen tudják, hogy mit is jelent az a szó, hogy „katolikus”. Ez a kifejezés a görög nyelvből származik, eredeti jelentése pedig „egyetemes”, „mindenkire kiterjedő”. Az apostolok korában azt értették ezalatt, hogy Jézus és a tizenkét apostol tanítása, üzenete az egész világon érvényes: mindenki, származástól, nemzetiségtől, anyanyelvtől, kortól, nemtől függetlenül meghívást kap Krisztus követőinek sorába. Érdemes rácsodálkoznunk, hogy egy mindössze tizenhárom fős kis közösségnek, Jézusnak és tanítványi körének tanítása miként terjedt el az egész világon. Jézus mennybemenetele után apostolai, akik saját szemükkel győződtek meg szeretett mesterük feltámadásáról, egész életüket arra szentelték, hogy az örömhírt minél több embernek átadják: Jézus feltámadt, legyőzte a halált és az örök élet boldogságára hív minket. Bár a kereszténység közel két évezredes története során számos nehézséggel nézett szembe, ma már a keresztény hívek száma meghaladja a kétmiliárd főt (ez a Föld népességének körülbelül harminc százaléka).

Mivel az egyház alapvető jellegzetessége, hogy egyetemes, ezért egyben sokszínű is. Ebben a sokszínűségben pedig nincs helye egyes népek illetve társadalmi csoportok megvetésének vagy éppen gyűlöletének. Már Szent Pál apostol is így fogalmaz a Galatákhöz írt levelében: „Nincs többé zsidó vagy görög, rab-szolga vagy szabad, férfi vagy nő, mert mindannyian egygyé lettetek Krisztus Jézusban” (Gal 3,28). Az egyház tehát már a kezdetektől fogva azt hirdeti, hogy a keresztység által olyan lelki kapcsolat, közösség jön létre a megkereszteltek között, amelynek köszönhetően meg kell szűnjék minden megosztás. Krisztus szeretete és ezáltal az Egyház figyelme ráadásul nem csupán a megkereszteltekre terjed ki, hiszen a megváltás szintén egyetemes: mindannyian megváltattunk Krisztusban, s a Szentlélek kegyelme mindenütt és mindenki-ben jelen van, ezért az egyház tisztelettel kell, hogy forduljon a más vallásúak és a nem hívők felé is.

Mit jelent azonban az egyház egyetemessége nekünk, magyaroknak, különösen, amikor egy olyan nagy, országghatárokon átvívelő eseményt rendezett meg hazánk, mint az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus? Hazánk és magyarságunk szeretete nem zárja ki azt, hogy más népek kultúráját elismerjük, tiszteljük, sőt, a különböző szokások, nyelvek és kultúrák kölcsönösen gazdagítják is egymást. Már Szent István király is így ír fiához, Imre herceghez intézett levelében: „Az egy nyelvű és egy szokású ország gyenge és esendő”.

Karl Heinrich Bloch: Hegyi beszéd

Riport

Katolikus keresztényként tehát a magyarságunk és más népek, kultúrák tisztelete, vagyis az egyetemesség elválaszthatatlanul összetartozik számunkra. S hogy mit kérjünk Istentől a magyarság számára? Leginkább azt, amit Babits Mihály az 1938-as budapesti Eucharisztikus Világkongresszus alkalmából írt versében

fogalmazott meg: „Áradj belénk hát, óh örök igazság és szent szeretet! Oldozd meg a bilincseket, amikkel törzs és vér leköt, hogy szellem és ne hús tegyen magyarrá, s nőjünk ég felé, testvérnépek közt, mint a fák, kiket mennyből táplál a Nap”

Bóka Balázs atya

Interjú Németh János keramikussal

1. rész

Abszolút stílussteremtő. Egy halom műalkotás között járva is könnyedén felismerhetjük, melyek az ő munkái. Domborművek, szobrok, faliképek. Zalaegerszeg utcáin rácsodálkozhatunk a középületeken, családi házak külső falán álló kisebb-nagyobb Németh János alkotásokra. Persze, másutt is. Nekünk, a Mária Magdolnába járó hívő embereknek a templomunk padosoraiból és a keresztúti állomásokról is ismerős a művész, hiszen a templomba szánt ajándéka a nagyböjti keresztutak során háttérrel ad az imádságot járóknak. A keramikus-szobrász művésszel műtermében beszélgettünk, ami olyan tartalmasra sikerült, hogy több részben közöljük.

– A vonyarcvashegyi Halász-kápolna közelében felállított öt négyzetméteres halászlegendát ábrázoló dombormű vázlatlatterve, *Hunor és Magor a csodaszarvas legendájából a Kölcsey-gimnáziumba készült alkotás vázlata, a Koronaőr és sokan mások fogadnak minket a bejárat után a Művésszel. Az idén aktuális, a ravatalozó falára készült domborművének vázlatát is láthatjuk, szintén öt méter magas az eredetije.*

– A vázlatlatterv csak egy gondolat, meg egy támpont. Nagyban a formák megkívánják azt, hogy a térben még alakítsuk a dolgokat. Nyáron az újjáépített zalaegerszegi uszoda falaira a régi falakon álló domborművem más variációban helyezik fel három részben. Délután a Nap csodás fényben fűrésztli az alkotást, nézzék majd meg!

– *Készített külföldi süítőipari cégnek is életfa motívumos domborművet a kenyér alakjával, sajtgyár oszlopára a Lafontaine-mese hollóját sajttal a szájában. Szűzanyát is láttunk Kisjézussal az életfa motívumban, ősi magyar formákat, mint a lakodalmas fazék Emese álmával.*

– Amikor az ember olyasvalakiról mintáz egy szobrot, akihez kötődik – mutatja édesanyjáról készült portréját –, az más,

az ember az alkotáshoz is kötődik. Amikor olyat alkot, amihez nem kötődik olyan mélyen, ott a jellemet, a karaktert keresi, azt, amit el akarunk róla mondani.

– *Régen pásztoremberekhez is járt. Volt köztük, aki 38 birkát legeltetett és emellett faragott. Németh Jánoshoz került az elkészített Golgotája, ami fantasztikus alkotás. Perczel Jánosnak hívták. Nem tudott írni, olvasni. Az édesapját a bika elgázolta, még édesanyja vele másállapotos volt. Három éves volt,*

amikor édesanyja is meghalt. Az istállóban a jászol alatt adtak neki helyet, mint a kutyának. „De az Isten megsegített, mert már megsokallta, hogy bánnak a szegénnyel...” A népművészet mestere lett.

– A népművészet, az egyszerű ősi művészet, nem akar világ-megváltó lenni, hanem csak igaz, őszinte, kifejezve azt, ami az emberben van. Ezért nagyon sokat lehet abból meríteni, nem csak a képzőművészetben, zenében is, de mindenhol. Én erre építék mindent – mondja Németh János

– A műhelyben is egy cigány fafaragó, Orsós Jakab, által készített asztalnál foglalhatnak helyet a vendégek. Megtudtuk, hogy szereti a régi könyveket. Van egy 1851-es kiadású Szentírása, a mai napig ebből szeret esténként olvasni. Melyik a kedvenc vallásos alkotása?

– A Nagytemplom stációit én készítettem. Nagykutason látható a templommal szemben egy életnagyságú corpus, a legszébb corpus, amit valaha csináltam. A helyi családok készítették pallóból hozzá a keresztet. A Nagytemplomba is jó lenne egy szép méretes corpust készíteni. Nagyon tetszik a szép kegyúri szék (stallum), ami a templomunk keresztelőkápolnájában található, a leggyönyörűbb barokk szobor van a közepén! Egerszeg nem túl gazdag műemlékekben, jó lenne láthatóbb helyre helyezni.

– Kevés olyan hívő jár a templomba, akinek annyi emléke lenne a plébánia múltjáról, mint Önnek...

– Még a Mindszenty Józsefnél is gyóntam diákkoromban. Hirtelen, meggondolatlan gyerek voltam. Egyik gyónásom alkalmával visszakérdezett, hogy mi rosszat szóltam, én

pedig elkerekítettem... Nem örült neki... A szószék melletti gyóntatószékben szokott gyóntatni. Zalaegerszeg érdekes város volt, „kasztok” szerint voltak városrészek: a Tisztviselőtelep a Vizslapark környékén, külön utcájuk volt a vasutasoknak az állomás környékén, iparosoknak a Mártírok útján, a középparasztoknak stb. A Mindszenty apát úr ezeket rendszeresen végiglátogatta. A nagyapám cége, a Németh Gábor és Fiai cserépkályhákat és cserépedényeket készített. A Gábor nagybátyám 55 évesen nősült meg, szerette a kávéházakat. Agglegénykorában betért hozzá a Mindszenty és megkérdezte: „Gábor kérem, magát rég nem láttam a templomban, hova jár?”

Utánament az eltévedt bárányoknak. Szigorú volt jó értelemben, nem tűrte a trágár beszédet. Akkoriban külön padsorokban kellett ülnie a templomban a férfiaknak és a nőknek, ezt is megkövetelte.

– Hogy indult a pályafutása?

– A családi cégből örököltem a mesterséget. A gyerekkoromban minden játékomat agyagból csináltam. A műhelyben a megmaradt agyagból formáztam kutyát, lovat, repülő. Az apám tehetséges alkotó volt. A világ sokat nem változik, akkor is volt protekció, megmondták, hogy kit kell felvenni, akkor a gróf fiát, később meg a pártkádert. Édesapám felvételizett a képzőművészeti főiskolára, de helyette három grófkisasszonyt vettek fel. Az egyiknek ráadásul ő segített elkészíteni a rajzát. Mondta neki a mester, hogy sajnálja, de „jöjjön vissza, fél év múlva, ezek már úgysem lesznek itt.” Az én jó apám azonban nem ment vissza. Akkor volt életében a legboldogabb, amikor én felvételt nyertem a főiskolára, oda, ahová ő szeretett volna. A főiskola alatt sok tusrajzot is készítettem állatkertben, cirkuszbán. A főiskola után kaptam egy év ösztöndíjat. 1959-ben a főiskola megrendelést kapott, hogy készítsünk az 1919-es események 40 éves évfordulójára alkotásokat. Ekkor készítet-

tem egy vörös, hajnalt rikoltó kakast, amely több mindent is jelképezhet. Akkor kezdtem el gömbökből, kúpokból, csövekből szobrokat készíteni. Ez volt az első ilyen „csövekből készült” alkotás, erről az alkotómódszerről ismernek engem a mai napig.

– A műtermében sorakoznak a szebbnél szebb Jézus, Szent Család és apostolábrázolások...

– Azért szeretem a szakrális szobrokat, mert közel áll hozzám a középkor, a korai reneszánsz művészete. Nem tudnék elképzelni apostolábrázolást kubista, absztrakt, geometrikus formában. Ahogy a Bibliában, úgy a művészetben is mindig kapcsolatban van egymással a jó és a gonosz, mindig jelen van a megbocsátás, az égbeli hatalom, a Jóisten. Amikor ránézünk egy szép formára, abban benne van minden, a föld, a lélek, az isteni gondolat, a teremtés. Nemcsak Ádámban, hanem minden szoborban, amit csinálunk, mert ez egy folyamat, a teremtés folytatása.

S. Ivancsics Evelin és Sipos János

Milyen élményekkel térsz haza a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus zárómiséjéről?

Nagy öröm volt számomra az emberek közvetlensége, segítőkészsége, plébániánk csapatának összetartása, pedig előzőleg sokan nem is ismertük egymást személyesen. Jó volt a Szentatyát ilyen közelről látni! Én már harmadik alkalommal vettem részt pápalátogatáson, II. János Pál pápát kétszer láttam. Akkor autóbusszokkal én vittem a zárándokokat, egyszer Mariazellbe, majd a Schwechati repülőtérre. Most engem vittek; ez is jó tapasztalat. Nekem különösen nagy élmény volt a szentmise és az egész zárándoklat lelkesége. Nagyon jól éreztem magamat.

Farkas Imre

Nagyon pozitív tapasztalatokkal gazdagodtam, nagyon jól éreztem magamat, és sokkal több lelki töltetet kaptam, mint amit vártam. Nagyon sokat tanultam. Jézus azt mondta az egyik példabeszédben a farizeusoknak, hogyha vakok lennétek, akkor bűn nélkül lennétek. A mai napon megértettem ezt tanítást: amikor látunk, a szemünkkel ítéljük meg az embereket, és ez már a bűn forrása! A gyóntató atyám kérte, hogy fogalmazzam meg magamnak, hogy miért jövök el erre a szentmisére. Ezt nem tudtam előre megfogalmazni, csak éreztem, hogy ez egy különleges alkalom és fontos számomra, hogy itt legyek. Valóban hatalmas lelki ajándékot kaptam: a szentáldozás után valóságosan megtapasztaltam az Úr Jézus jelenlétét. Ott volt velem, velünk Jézus! Ezt a tapasztalatot mindannyian megkaphatjuk, ha hittel fordulunk a Jóistenhez. Szeretem hallgatni Pintér Béla zenéjét. A Tökéletes Jézus című dalban - amit szinte minden este meghallgatok - énekel erről. Minden embernek szüksége van arra, hogy feltétel nélkül megbizonyosodjon Isten végtelen szeretetéről, de ehhez hitre van szükségünk. Nagy élmény volt számomra, hogy közelről láthattam a Szentatyát, lefényképezhettem, s ezt megmutathatom a szüleimnek is.

Samu Veronika

Engem úgy feltöltött a pápának a látványa, az, hogy egy ilyen idős ember ilyen derűs tud lenni, és így tud mosolyogni és integet mindenkinek, egy idegen országban elmenni, és így tudja köszönteni az itt lakókat. Ez úgy mond, idézőjelben irigylésre méltó szerintem. Nagy lelki ereje kell, hogy legyen.

Most olvastam el azt a beszédet, amit reggel a múzeumban a püspökökhöz intézett. Mindenkinek ajánlom, hogy olvassa el! Férfi létemre egy kicsit el is érzékenyültem tőle.

dr. Tordai Gábor

Készültem erre a mai napra, amikor megtudtam, hogy jön Ferenc pápa, a férjemmel úgy döntöttünk, hogy eljövünk Budapestre. Nagyon jól éltem meg azt, hogy közelről láthattam a mi Ferenc pápánkat. Sok kegyelemben részesültem, melyek közül a legnagyobb az volt, hogy velem volt a 24 éves fiam, és ott állhatott mellettem.

Peszleg Tímea

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus összes programja visszanezhető internetes felületeken.

Az egyházmegyei honlapon megtalálható az összes hivatkozás.

(<https://www.martinus.hu/hirek/11062/az-eucharisztikus-kongresszus-osszes-linkje>)

Riport

Bóka Balázs káplán atyával beszélgettünk

2021. augusztus 1-jétől Bóka Balázs atya a Mária Magdolna Plébánia káplánja. Gondolom, hogy mindnyájan mielőbb szeretnénk megismerni a kedves atyát, akit a szentmise szép és nyugalmas sugárzó bemutatása során már azonosíthatunk, de ezzel a beszélgetéssel a további kedvet szeretnénk felszítani a közelebbi ismerkedéshez. Mi a férjessel az egyik szentmise után mutatkoztunk be az atyának. Azt is állíthatom, hogy már azelőtt ismerte az Ünnepi Harangszót, mielőtt magam hoztam volna fel témául, tehát az atya megérkezése után, máris elkezdte az inkulturációt. ☺

ÜH: Balázs atya, kicsit bemutatkoznál nekünk, mondanál magadról valamit?

„Köszönöm szépen a megkeresést. Vas megyéből származom, Jánosházáról, és a szüleim mind a mai napig ott élnek. Azért szeretem ezt mindig hangsúlyozni, mert nagyon fontos számomra a szülőhelyem, illetve a szülői ház, a szüleim, a családom. Nagyon sokat kaptam ettől a településtől, az ottoni plébániai közösségtől is. Mindig szeretettel térek oda vissza. Egy kis nyugalmas is jelent mindig a falusi környezet, az otthoni megszokott emberek, dolgok, jóleső érzés most is rendszeresen hazalátogatni. A tanulmányaim is Jánosházához kötnek, az általános iskolát itt végeztem el, később pedig a közeli Celldömölkön tanultam tovább. Ami a papsághoz vezető utamat illeti, hogy miért is léptem erre az útra, azt nehéz lenne szavakkal megfogalmazni, nem tudnék csupán észérveket felsorakoztatni. Vannak olyan jelek, amelyek erre utalnak, de ez inkább érzésekben megjelenő döntés volt. Azt, hogy a Jóisten hívását megéreztem, nem lehet szavakkal leírni, sem megokolni. Úgy gondolom, ez kegyelem. Ugyanakkor nem ment rögtön, hogy kimondjam a papságra az igent, voltak még kételyeim ezzel kapcsolatban s így nem is rögtön érettségi után mentem a szemináriumba, hanem három évvel később. Ez a három év fontos időszak volt a hivatástisztázás szempontjából. Megvolt bennem akkor is a papság gondolata, de úgy érzem kellett még ennyi idő, hogy letisztuljon és megérjen bennem. Miután felvettek az egyházmegye kispapjai közé, először a győri szemináriumba kerültem, ahol két évet töltöttem felkészüléssel. Két év után döntött úgy az akkori főpásztorunk, dr. Veres András püspök úr, hogy a tanulmányaim folytatására Rómába küld a Pápai Német-Magyar Kollegiumba és a Pápai Gergely Egyetemre. Ez akkor engem

rendkívül meglepett, mert nem is hallottam még arról, hogy ezek az intézmények egyáltalán léteznek, meg is ijedtem, hiszen ez elég sok követelménnyel járt. Főleg az, hogy több nyelvet is kellett tudni beszélni, illetve külföldön élni, és ott egy új életpályát, új életet elkezdni bizony nem egyszerű dolog. De ebben is azt láttam, hogy a Jóisten vezet, az Úr gondviselése van a döntés mögött, és ezért mondtam igent rá. Összesen öt évet töltöttem Rómában egy év megszakítással, amikor egy gyakorlati évet töltöttem Celldömölkön. Az öt év rendkívül meghatározó volt az életemben, egyrészt rendkívül szép évek voltak tele új tapasztalattal, emberi kapcsolattal, barátsággal és életre szóló lelki élményekkel. A másik oldalon a nehézségek álltak, mert az első időszak bizony nagyon kemény volt. A nulláról kellett megtanulnom olaszul, és több nyelvet, a németet, az angolt is az olasz mellett beszélni, használni kellett, valamint beilleszkedni egy másik országba, egy másik kultúrába, tulajdonképpen egy másik világba. De utólag azt látom, hogy ezek a nehézségek is a javamra tudtak válni, tanultam, fejlődtem, értem általuk. Így végül is pozitív lelkülettel, szép élményekkel zártam a kinti öt évet. A római képzés úgy épül fel, hogy már papnövendékként megyünk ki, s közben vannak a szentelések, diakónusszentelés majd a papszentelés. Az utolsó évemet én már papként töltöttem Rómában. Idén júniusban szereztem meg a licenciátust dogmatikából. Első állomáshelyem a zalaegerszegi Szent Mária Magdolna Plébánia lett augusztus elsejétől, s így érkeztünk meg a jelenbe. Nagy öröm számomra, hogy itt lehetek és a tanulás után a gyakorlatban, a pasztorációban lehetek jelen, sok új embert megismerhetek és öröm nekem az is, hogy a szolgálatban a plébános atya segítségére lehetek, mint az ő segítője, káplánja. Bár még sok új dolog van, sok mindent, sok mindenkit meg

Balázs atya megáldja a diákokat a tanév elején

kell ismernem, de az elkövetkezendő hetekben, hónapokban ez folyamatosan történik. Örülök a kedves fogadtatásnak, a hívek szeretetének, jó szándékának, és ezzel a lelkiülettel megyek az előttem álló úton tovább.

ÜH: Köszönjük ezt az igényes, kedves, mélyreható megosztást. Isten segítsen Balázs atya, itt közöttünk, örülünk, hogy itt vagy!

(A beszélgetés a Zalaegerszegen frissen induló Mária Rádió műsorai között szintén hallható lesz.)

Lejegyezte: **S. Ivancsics Evelin**

Zalai zarándokhelyek: Remetekert

Nagykapornak után a Zalaegerszegről Balaton felé utazók egy sejtelmes kiírásra lehetnek figyelmesek az út mentén: „Remete.” Sokan nem is sejtik, hogy egy tüneményes zarándokhelyet rejt az erdő mélye. Megéri letérni a 76-os főútról, hogy a szépen kiépített erdei úton még közel 4 km-t kell

hagyománytisztelő lakói gyalogosan, az erdei ösvényen zarándokolnak a búcsúi misére.

A Remetekert története a mohácsi vész utánig nyúlik vissza. 1567-ben a török elpusztította a kapornaki apátságot, annak vagyonát és értékes könyvtárát Zalavárra menekítették.

haladva elérjük egy tisztáson Remetekert ékét, a kis kápolnát, mellette a haranglábbal és a közelében fakadó Mária-forrást. A sorompótól nem kell megijedni, egész nap nyitva van.

A kápolna Nagyboldogasszony-napi búcsúját a felelevenített hagyományok nyomán az augusztus 15-e utáni első vasárnapon tartják. Idén a veszprémi érsek celebrálta a szentmisét. Bár szertartások ritkán vannak, a Remetekert, amely túrázó és kirándulók helynek sem utolsó, csodás lehetőséget nyújt az elcsendesedésre, elmélkedésre egész évben. A környező falvak

1570-ben az apátságot végvárrá alakították át, a török portyázások elől Nagykapornak lakói az erdőbe menekültek, és ott kezdtek el gazdálkodni. Miután visszatértek a lakók Kapornakra, Remetekert lakott településként megszűnt létezni. Csak a kápolna maradt, ami később leégett, helyére a jelenlegit építették fel. Az 1600-as évek közepén jezsuiták telepedtek le, és gazdálkodtak Kapornakon. Az apátság szerzetesei közül többen remeteként vonultak el az erdőbe rövidebb-hosszabb ideig. Róluk kapta a nevét: „Remete”-kert. Az utolsó remete 1770 körül halt meg.

A keresztút mögött, a domboldalon lefelé a kiírást követve, az erdőben, tölgyfák és bükkösök között egy rövid, ötperces sétával közelíthetjük meg a Mária-forrást és a kis mesterséges lourdes-i barlangot, amely körül padokon megpihenve tudunk imádkozni és hallgatni a madarak énekét.

A csodálatos Mária-ábrázolást felvonultató kápolna körül megismerhetjük II. János Pál, Szent József és Szent Pál fából faragott szobraikat, a szintén fából faragott keresztutat; a magyar vértanúk emlékkeresztjét. A harangláb története Makovecz Imre nevéhez fűződik,

akinek apai nagyszülei Nagykapornakon éltek. Miután az eredeti nyolcvan éves harangot ellopták 2004-ben, új haranglábat tervezett, és kérte a helyieket, hogy készíttessék el, ő majd szolgáltatja hozzá a harangot. Az ígétét megtartotta, az új harangot 2005-ben szentelte fel Márfi Gyula, veszprémi érsek.

Zarándoklatunkról visszafelé ne feledkezzünk meg a teremtett világ csodáiról sem. Remetekert egy Natura 2000 terület, átvezet rajta a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Ciklám tanösvénye, amely több orchideafaj otthona.

Sipos János

Himnusz a csendességhez

Egy testvér megkérdezte az egyik öreget: Mi a csendesség, és milyen haszon származik belőle? Az öreg pedig így felelt neki: A csendesség az, amikor a kunyhónkban ülünk eltelve az ismerettel és Isten félelmével, s közben távol tartjuk magunktól az elszennvedett sértések emlékét és a felsőbbrendűség érzését.

Az ilyen csendesség minden erény szülőanyja, s megőrzi a szerzetest az ellenség tüzes nyilaitól (Ef 6,16), nem engedve, hogy azok megsebezzenek őt.

Ó, csendesség, magányban élők előrehaladása!
 Ó, csendesség, mennyei létra!
 Ó, csendesség, a Mennyek Országába vezető ösvény!
 Ó, csendesség, a töredelem anyja!
 Ó, csendesség, bűnbánat szerzője!
 Ó, csendesség, bűnök tükre, aki megmutatod az embernek hiányosságait!
 Ó, csendesség, aki nem állítasz akadályt a könnyek és a sóhajok útjába!
 Ó, csendesség, aki megvilágosítod a lelket!
 Ó, csendesség, szelídség szülőanyja!
 Ó, csendesség, alázat lakótársa!
 Ó, csendesség, aki a béke nyugalalmát nyújtod az embernek!
 Ó, csendesség, aki angyalokkal társalogsz!
 Ó, csendesség, aki a gondolkodást fényvel töltöd el!
 Ó, csendesség, aki egybefonódsz az istenfélelemmel, a gondolatok védelmezője, a megkülönböztetés munkatársa!
 Ó, csendesség, minden jónak forrása, a böjt támogatója, a nyelv féken tartója, a falánkság béklyója!
 Ó, csendesség, az imádság és az olvasás iskolája!

Ó, csendesség, szélcsend a gondolatok tengerén, és biztos ki-kötő!

Ó, csendesség, Isten megindítója, fiatalok páncélja, aki olyan gondolatokat táplálsz, amelyek miatt nincs bánkódás, s aki minden zaklatástól megőrizöd azokat, akik a cellájukban akarnak élni!

Ó, csendesség, édes iga és könnyű teher (Mt 11,30), aki nyugalmat adsz azoknak, és hordozod azokat, akik felvesznek téged!

Ó, csendesség, lélek és szív öröme!

Ó, csendesség, aki csak azzal törődsz, ami a sajátod, aki Krisztussal beszélgetsz, aki szüntelenül a halált tartod szemed előtt!

Ó, csendesség, a szem, a hallás és a nyelv megfékezője!

Ó, csendesség, aki minden nap és minden éjjel Krisztusra vársz, és őrzöd a ki nem alvó lámpást (vö. Mt 25,1-3), mert órá vágyakozva szüntelenül ezt a dalt énekled: „Kész az én szívem, Isten, kész az én szívem!” (Zsolt 56,8)!

Ó, csendesség, aki megszünteted a szeleburdiságot, s a nevetés helyett sírást ajándékozol azoknak, akik szert tesznek rád!

Ó, csendesség, jámborság anyja!

Ó, csendesség, szemérmertlenség ellensége, bizalmaskodás gyűlölője, aki mindig Krisztusra figyelsz!

Ó, csendesség, szenvedélyek börtöne!

Ó, csendesség, Krisztus szántóföldje, melyben jó gyümölcs terem!

Igen, testvér, a halálra emlékezve szerezd meg a csendességet!

(Baán Izsák fordítása)

Forrás: Pannonhalmi Szemle 27 (2019/1) 6-7.

Fotóbeszámoló a zárómiséről

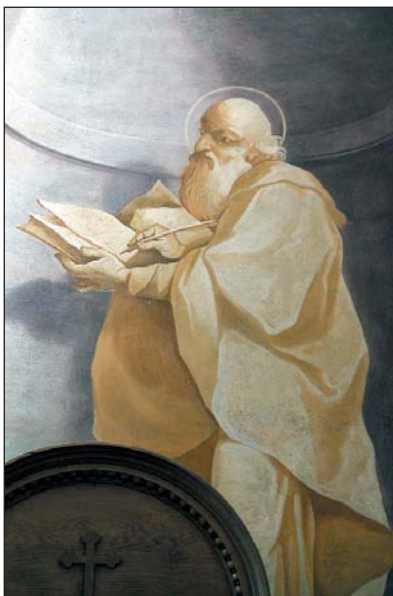

Máté apostol-evangélista

Templomunk déli oldalán, a középső (Nepomuki Szent János) oltár bal oldalán, Szent Tamással szemben áll – sajnos a gyóntatószéktől félig eltakarva – Máté apostol „szobra”, amelyet Cimbal a többihez hasonlóan egy élesen megvilágított „szoborfülkébe” állított. Természetesen ez a fülké is a templom egész belső festésénél alkalmazott látszatarchitektúra része.

Az apostol alakja a kialakult szokásoknak megfelelően az ókori, főként görög filozófusokhoz hasonló. A hosszú szakáll, ősz haj, vagy kopasz fej a bölcsességet az idős kornak tulajdonító szemléletnek köszönhető. Viselete is ennek megfelelő bő szabású alsó és köpenyszerű felső lepelruha. Mezítelen lábán saru. E sematikus ábrázolás mellett a kiemelt attribútum teszi felismerhetővé: a könyv és író toll, amelyben és amellyel Jézus tetteit, példabeszédeit és tanításait lejegyezte, s amelyek – a tudomány mai felfogása szerint – alapját adták a későbbi Evangéliumoknak.

Mátéről mindössze annyi a biztos tudásunk, amelyet ő

maga (Mt 9,9) és a szinoptikus Evangéliumok mondanak róla. Neve a héber *Mattanja* = 'Jahve ajándéka' rövidebb, *Mattai* formájából a görögön keresztül került a latinba és a köztudatba *Matthaios/Matthaeus* formában. Neki is, mint néhány más társának más neve is volt. Lukács Léviként (Lk 5,27), Márk Lévi, Alfeus fiaként említi (Mk2,14). Érdekes, hogy az apostolok között volt egy másik is, akit Alfeus fiának neveztek, mégpedig az "ifjabb" Jakobot, akit a hagyomány Jézus "testvérével" is azonosít. Sajnos, ma már csak találgatni lehet, hogy mi volt a valóság, hiszen az ifj. Jakabról még Máténál is kevesebbet mond az Újszövetség.

Még azt tudjuk Mátéről, hogy vámtisztviselőként Heródes Antipász szolgálatában állva Kafarnaum városától bérelte a vámszedést. Biztosan iskolázott ember volt, több nyelven beszélt, legalább arámul és görögül, de valószínűleg latinul is, szakmájának követelményeként gazdasági ismereteken kívül jól kellett értenie a fejszámoláshoz és a korabeli, nagyszámú különféle pénznem átváltásához is. Vámosként viszont nyilvános bűnösnek számított, aki a vallásos zsidó társadalom pere-mére szorulva, főként a magához hasonlók társaságában élt.

Meghívását három lakonikus rövidségű mondat írja le: Jézus meglátta őt a vámnál, szólt neki, hogy kövesse, mire ő felállt

és csatlakozott. Ez a határozott és mindent maga mögött hagyó döntés, az életnek ez a hirtelen ellenkező irányba fordítása nemcsak Máté személyiségéről, hanem Jézus vonzóerejének nagyságáról is sokat elmond. Máté aztán ünnepi lakomát rendezett, amelyen Jézus tanítványain kívül részt vett a saját, a vallásos zsidók köreiből kiszorított társasága is. Ez adott alkalmat Jézusnak, hogy kifejtse küldetésének/örömhírének lényegét: Isten irgalma a bűnösöket hívja és juttatja magához.

Életének további folyásáról még a legenda is bizonytalanságban hagy bennünket. Eszerint az apostolok pünkösdi szétválása után Máté Etiópiába ment, (más hagyományok szerint Perzsiába, Szíriába, Makedóniába vagy Írországba) és ott érte a vértanúhalál: leszúrták. (vagy máglyán halt meg).

Máté alakja még egyszer megjelenik a templom freskóin, a hajó első boltszakaszának sarkain megfestett négy evangélista között. Itt az írott könyv mellett az angyal vagy szárnyas ember attribútum jelenik meg mellette.

Bár ábrázolása evangélistaként szinte minden freskóban bővelkedő templomban megtalálható, Magyarországon viszonylag kevés templomot ajánlottak az ő pártfogásába. Ennek az lehet az oka, hogy a Szentírásban kevés adatot találunk róla, és a legendákban gazdag hagyomány is elég szűkmarkúan bánik vele. Ünnepehez közel több Mária-ünnep, jeles búcsúnap (Szent Kereszt, Szent Mihály) is van, amelyek elhomályosították Máté alakját a középkori és népi vallássosságban. Sőt Szent Pál tisztelete miatt gyakran kihagyták őt az apostolok felsorolásából, mivel nem kívánták túllépni a 12-es számot.

Ünnepe közel esik a csillagászati őszi kezdőnapjához (szeptember 22.), az őszi mezőgazdasági munkák kezdetéhez, ezért aztán többnyire a búzavetéssel kapcsolatosak a néphagyományban hozzá kötődő szokások, hiedelmek.

Jó volt olvasni!

Élisabeth de Baudouin: Teréz és Ferenc

„Nővéred és barátnőd vagyok, mindig örködni fogok fölötted.”

A fenti szavakat a Gyermek Jézusról és a Szent Arcról nevezett Teréz, azaz Lisieux-i Kis Szent Teréz (1873–1897) írta le színművében. Bizony, ez a gyermeki, tiszta lélekkel megáldott lány, az Egyház legfiatalabb doktora (Szent II. János Pál pápa 1997-ben avatta egyháztanítóvá) csodálatosan tudott írni is: 1893-tól verseket vetett papírra, majd megszületett a „Jeanne d’Arc küldetése” című drámája, melynek főszerepét maga játszotta el a karmelita kolostorban társnői között. Ahogyan a műben Alexandriai Szent Katalin megígéri az Orléans-i Szűznek, hogy segíteni és támogatni fogja küldetésében, úgy szólhat hozzánk ma maga Kis Szent Teréz is, hogy „őrangyalunk” lesz.

Ferenc pápa (ő a könyv címében szereplő Ferenc) különösen nagy tisztelettel és szeretettel fordul a „kis szent” felé. Élisabeth de Baudouin, francia újságíró, Vatikán-szakértő a következő jellemzésekkel találkozott Jorge Mario Bergoglio kapcsán: „terézi jezsuita”, „terézi szívű pápa”, „egzisztenciális szempontból a legerézibb pápa”.

2021 októberében kettős oka is lehet annak, hogy kézbe vegyük a „Teréz és Ferenc” című könyvet: Kis Szent Teréz égi születésnapját ünnepeljük most, a pápa pedig egy hónapja mutatta be nálunk Budapesten az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus zárómiséjét, melynek hatását még mindig érezzük.

Nem kell attól tartanunk, hogy nehéz teológiai szöveget fogunk olvasni, sőt, inkább közvetlen hangú, élvezetes stílusú, olvasmányos műre számíthatunk. Rögtön az 1. fejezetből megtudjuk, hogy Ferenc pápa 2016-ban egy gyermekekkel való találkozás alkalmából mit válaszolt a szingapúri Faith kérdésére: „Kik a kedvenc szentjeid?” „Sok szent barátom van, és nem tudom, kit csodálok leginkább – válaszolja Jorge Mario Bergoglio. – De barátja vagyok a Gyermek Jézusról elnevezett Teréznek, Szent Ignácnak és Szent Ferencnek. Mindegyiküket különböző okok miatt csodálok. De ez a három a számomra a legkedvesebb.”

E könyvből megtudhatjuk azt is, hogy egy olasz újságíró tette föl a pápának a következő kérdést: „Ön, az argentin, miért viseltetik ilyen nagy tisztelettel egyik legnépszerűbb szentünk iránt?” A szentanya válasza: „Egyike azoknak a szenteknek, akik a legtöbbet beszélnek nekünk Isten irgalmáról, arról, hogy Isten hogyan gondoskodik rólunk, fog kézen minket, s teszi lehetővé, hogy könnyen megmásszuk az élet

hegyét. Azzal a feltétellel, hogy teljesen ráhagyatkozunk, hagyjuk, hogy »vigyen« bennünket.”

Konkrét tapasztalatait is megosztja velünk a pápa Kis Szent Teréz munkálkodásáról a saját életében: „Gyakran kérem tőle, aki hagyta magát egyszerűen tartani és vezetni az Úr keze által, hogy vegyen kézbe egy nehézséget, amivel találkoztam, egy kérdést, amelyet rosszul végződöttnek ítélek, egy előttem álló utazást. Akkor kérem, fogadja el, hogy vegye gondjaiba, hogy foglalkozzon vele, s hogy jelként küldjön nekem egy rózsát. Egyébként elég gyakran megtörtént, hogy kaptam egyet.”

A könyvben felsorakoztatott rózsacsodák közül, úgy vélem, kiemelkedik a következő történet: „2013 nyarának végén a damaszkuszi kormány által a szíriai nép ellen bevetett kémiai fegyverek gyanújával szemben az Egyesült Államok és szövetségesei, köztük Franciaország azon a ponton vannak, hogy légi csapást mérnek Szíriára. A szeptember 1-jei Úrangyala alkalmával (...) a következő szombatra, szeptember 7-re a pápa bejelent egy nagy imavirrasztást Szíria békéjéért”. A téren fehér rózsacsokrok között imádkozta a sokaság az öröndetes rózsafüzért Lisieux-i Kis Szent Teréz versével, melynek címe: Miért szeretlek, ó Mária! (...) Másnap, szeptember 8-án egy frissen vágott fehér rózsát kapott a Szentanya. „Véletlen vagy csoda? Néhány nappal a szeptember 7-i virrasztást követően Oroszország azt javasolta, hogy helyezték nemzetközi ellenőrzés alá a szíriai kémiai fegyvereket, hogy megsemmisítsék azokat. A megoldást hamarosan egyöntetűen elfogadták, és az amerikaiak meg szövetségeseik végül lemondtak a Szíria elleni légi csapásokról. (...) Nyomós okunk van azt gondolni, hogy a Szent az Ég magasából hozzájárult a szíriai konfliktus kiterjedésének megakadályozásához.”

Teréz és Ferenc. Oly sok „titkot”, kapcsolódási pontot találunk a két lélek között! A legfontosabb a teljes bizalom és szeretet. Bizonyosság abban, hogy Isten mint Atya végtelen szeretettel szeret bennünket, s ennek nem lehet akadálya gyarlóságunk, gyengeségünk, nyomorúságunk. Sőt! Kis Szent Teréz így fogalmaz: „Minél gyengébbek, vágyak és erény nélküliek vagyunk, annál alkalmasabbak vagyunk az elemésztő és átfórmáló szeretet működésére.” Köszönet a magyarországi Sarutlan Karmelita Nővéreknek, hogy 2020-ban megjelentették ezt a művet a marosszentgyörgyi Katalin Ildikó nővér OCD remek fordításában! Olvassuk s lapozgassuk többször is ezt a kitűnő könyvet!

„A szeretet nem azért van ingyen, mert nem ér semmit, hanem azért, mert megfizethetetlen.”

A Regőczi István atyáról elnevezett alapítvány mottójára

A hosszú ideig tartó pandémia, a bezártság, mindannyiunk lelkét megviselte. Ezekben a nehéz időkben sajnos nagyon sokan elveszítették szeretteiket, családtagjaikat.

A bánat és a szomorúság mellett örvendetes hír, hogy Áder János köztársasági elnök úr és felesége Herczegh Anita alapítványt hoztak létre a Covid-árvák megsegítésére.

(Mintegy 600 gyermegről és több mint 400 családról van szó.) Az alapítványt Regőczi István atyáról, az „Isten vándoráról” nevezték el.

Néhány gondolattal szeretnék emlékezni rá, egy személyes élményemet megosztani a testvérekkel.

Regőczi István atya, vagy ahogyan tisztelői nevezték, az Isten vándora 1915. október 5-én született egyszerű molnár-családban. Teológiai tanulmányait a belgiumi Bruges-ben végezte, 1943. március 28-án szentelték pappá, 1945-ben tért vissza Magyarországra. Egész életében, már a második világháborút megelőzően is árva gyerekekről, „sasfiókák”-ról gondoskodott. Vácott megalapította a „Sasfiókák” elnevezésű gyermekotthont, több mint 300 hadiárva számára. 1949-ben az akkori hatalom államosította majd feloszlatta az árvaházat, Regőczi atyát internálták. 1953-as szabadulása után 1957-ben újból letartóztatták, 1969-ben sajtótevékenysége miatt 23 hónap szigorú fegyházra ítélték. (Könyvei: Az én sasfiókáim, Sasfiókák a viharban, Mi nem hallgathatunk.) Egész életét az árván maradottak megsegítésére és Isten szolgálatára szentelte. A Kútvolgyi Mária Engesztelő Kápolnát újjáépítette, és mellette zarándokházat építtetett. A kápolna azóta is a szentségimádás, az engesztelés, a hálaadás és az imádság helye.

Sok-sok évvel, vagy talán évtizeddel ezelőtt, több cursillos társammal együtt – már sokadszor – úrnapi körmeneten

vettünk részt a Dunán. A délutáni órákban Budapesten, a Szent István Bazilikában bemutatott szentmise áldása után indultunk a hajóállomásra, ahol már gyülekeztek a zarándokok az ország minden részéből. Egész éjszaka virrasztottunk, imádkoztunk, énekeltünk, engeszteltünk a Duna vizén, néhány Duna melletti településen is kikötöttünk.

Ezen a zarándokutunkon Regőczi István atya volt a lelki vezetőnk. A lelkembe vésődött az az emlék, miszerint a hajó testében ideiglenesen felállított, virágokkal díszített Úr-asztalára kihelyezett Oltáriszentség előtt karnyújtásnyira imádkozhattam Regőczi atya és cursillos testvéreim társaságában. A „sasfiókákhoz” hasonlóan mi is körbevettük, átöleltük őt, akkor is érezve kedvességét, atyáskodó szeretetét.

Amikor másnap hajnalban kikötött a hajó, a dunai rakparton egy száguldó autó a zarándokok közé hajtott, ketten azonnal meghaltak. Most is látom Regőczi atya törekeny, remegő testét, imára kulcsolt kezét. Zarándokutunk a Szent Anna-templomban gyászmisével fejeződött be.

Bár fájdalmasan végződött, de azóta is hálátelt szívvel gondolok vissza erre a zarándokútra, Istennek hálát adva azért, hogy az Ő vándorával együtt kísérhettük az Urat a Dunán, dicsőíthettük őt.

Nagyon örülök, hogy a Covid-árvák megsegítésére létrehozott alapítványt Regőczi atyáról nevezték el.

Bízunk benne, hogy odafönt imádkozik azokért, akik elvesztették szeretteiket, és azokért, akik az ő példáját követve segítik az árván maradottak életének megkönnyítését.

Bangó Józsefné

Szent Anna cursillos csoport

Uram, hogy lássak!

Az emberek valószínűleg egyetértenek abban, hogy legfontosabb érzékszervünk a szemünk. A látás hiánya nagyon sok ismerettől, végső soron a világ jelentős részétől elzár bennünket. Különösen így volt ez az emberiség történetének csaknem teljes idejében: az ősemler nyilván életben sem maradt látása nélkül, de a vak a nem túlságosan távoli múltban is csak koldulásra volt „alkalmas”. Még ma is, amikor lehetőség van a különféle látászavarok enyhítésére vagy akár megszüntetésére, sőt a teljesen vakok számára is találtak lehetőséget a társadalomba való – legalább bizonyos mértékű – integrációra, súlyos helyzetben vannak azok az embertársaink, akik részben vagy egészen híján vannak a látás adományának.

Bár már jónéhány száz éve annak, hogy az első szemüvegek – Roger Bacon (1214–1294) ferences szerzetes találmányai – elkészültek, ezek csak a kiváltságosok számára voltak elérhetőek. A huszadik század közepétől azonban, tulajdonképpen minden rosszul látó embertársunk viselheti (legalábbis Európában), s így az is kiderült, milyen rengetegen vagyunk olyanok, akiknek a szeme valamilyen rendellenesség miatt korrekcióra szorul.

A látás nemcsak a biológiai szemünkkel történik. Ahhoz, hogy valóban tudomást szerezzünk azokról a dolgokról, amelyekről a fény visszaverődve a szemem keresztül az agyba jut, sok egyéb, kémiai, idegi folyamatnak, és a megfelelő agykérgi területeknek is rendben kell működniük. A biológiai látás-észlelésen kívül van azonban lehetőségünk a szívvel való látásra is, ahogy ezt Saint Exupéry kis hercege már világszerte ismertté tette.

A Biblia is sok példával szolgál a szem nélküli, sőt annak ellenére való látásra. Ábrahám a három férfi alakjában „látta” Istent, nem volt kétsége afelől, hogy ki az, aki beszél vele, hasonlóképpen a pátriárkák és Mózes is pontosan tudták, hogy ki az, aki előtt állnak, és aki életüket irányítja. Ugyanakkor az Egyiptomból kivonuló izraeliták számára a felhő-, ill. tűzoszlop, amely nap mint nap vezette őket a pusztában, nem volt elég, hogy lássák és felismerjék az őket kísérő és védelmező

Istent. Nekik a testi szemeikkel megtapasztalható aranyborjú volt az, amit követni tudtak volna valamilyen meghatározhatatlan, de az Úr által kijelöltnél jóval egyszerűbb, „egyenebb” úton az ígért földje felé.

Még inkább kiviláglik ez az ellentét az Újszövetség lapjain. Jézus csodái között is hangsúlyos a vakok meggyógyítása, messiási küldetésének igazolásául szolgáló felsorolás is az első helyre teszi: a vakok látnak ... (Mt 11,5). Ez azonban csak a

fizikai látás helyreállítása. A lelki szemmel való látás még ezután következik. A hit tovább megy az anyagnál. Jézus nyomatékosan állítja, hogy aki őt látja, látja az Atyát, *mostantól fogva ismeritek és láttátok.* (Jn 14,7) Ez a fajta látás az anyag mögé képes tekinteni. Az apostolok is csak a Szentlélek kegyelmével tettek szert erre a képességre.

Októberben a kereskedelem sok-sok reklámmal és akcióval ajánlja a látásjavító eszközöket. Mi kérjük imáinkkal a spirituális látás lehetőségét: *Uram, hogy lássak!* (Lk 18,41), és a kegyelem nem marad el, bár Jézus arra is figyelmeztet: *Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.* (Jn 20,29)

Marx Mária

Szent-Gály Kata: A kegyelem

Te soha többé nem leszel nyugodt,
S nem lesz tiéd a nyárspolgári béke,
Mert beléd hullott az Isten vetése,
És azt kitépni nem lehet,
Vagy nem mered,
Mert érezed, hogy éned jobbik része.
Azt megteheted, hogy soha se kapárod,
Hogy letaposod a kihajtó ágat,
Hogy nem öntözöd,
– de Harmat is van,
és néha, akaratlan
meglep.

És valahogy elindul benned
Egy gondolat, egy szó, egy meglátás, egy semmi –
S amit már kezdted elfeledni,
Vagy letagadni, duzzad, újra él.
A gyökér,
A mag,
Beléd szövődik és szállá fakad,
És vakmerő kalandra bátorít:
Kilépni önmagadból,
Az átlagosból
– komolyan venni azt amit hiszel.

Tulajdonképpen mért nem kezded el?

Gyerekszáj

Major Simon (7 éves) versei:

Nagyapó levelet ír

Egyszer nagyapónak jó ötlete támadt:
levelet ír az unokájának.

Gondolkodik: mit írjon?

Tán azt, hogy: nagyon szeretlek?

A világ körül megkergetlek?

Miközben gondolkodik, benyit hozzá Unoka.

Megkérdezi: hány óra?

Nagyapó odaadja neki a levelet,

min ez áll nagybetűkkel:

Unokám, szeretlek!

GYEREKSZÁJ

A Biblia, az nem is telefonos játék! (a felismerés...)

Az égre fontos felnézni, mert ott van az Isten.

Ha Isten nem lenne, befeketülnének a színek.

Ha Isten nem lenne, nem lenne büfé a suliban és mi sem léteznénk.

Egyszer a szüleim két hétig veszekedtek és a harmadikon kibékültek. Hú...

MAGYAR VAGYOK

MAGYAR ORSZÁG
MAGYAR FÖLD
MAGYAR ÚR ÉS
MAGYAR HÖLGY.

MAGYAR ZÁSZLÓ
MAGYAR DÍSZ
MAGYAR SZALAG
MAGYAR PÉNZ.

MAGYAR VAGYOK
MAGYAR LEGÉNY
MAGYAR APÁM
MAGYAR ÉN

MAGYAR VOLTAM
MAGYAR LESZEK
MINDENNAP ZÁSZLÓT
EMELEK.

Színező

Beszámoló-k-hírek

Anyakönyvi hírek 2021. júniustól szeptemberig

Keresztelés

Pataki Olivér
Molnár Miron
Marai-Halál Baltazár
Kovács Johanna
Könczöl Emma Boglárka
Bajsz Belian Péter
Tóth Csenge Anna
Volz Patrícia Johanna
Pers Borka
Kocsis Rozina
Vörös Erik Imre
Márfi Bulcsú
Némethy Nara
Árbócz Panna
Bekk Benedek
Csorba Dominik
Darabos Eliza
Krach Patricia
Makasics Flóra
Kottán Hanna
Bódi Izabella
Török Amira Zoé
Mátay Mira
Soós Dorottya
Káplár Bence
Tüske Ádám
Egresits Dániel
Nádai Melissza
Vítai Botond
Stroia Emma Róza
Czigány Márk

*Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközösségünk
legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!*

Házasságkötés

Varga Roland és Szteblák Brigitta
Kocsis András és Pilkovics Éva
Hári István és Simon Bettina Ágnes
Kósa Ruben Artúr és Kemes Laura
Balogh Benedek András és Völler Judit
Radák András és Smodics Ágnes
Varga László és Hegedűs Anita
Farkas Tamás és Varga Xénia
Reidinger Péter és Hóbár Krisztina
Kiss Péter és Bános Bettina
Németh Tibor Gábor és Balogh Mónika

Wermuthweisz Norbert és Fábíán Ramóna
Pék Milán és Mesterházi Krisztina
Marlok Tamás és Bodrogi Barbara
Kovács László és Bubits Bernadett
Ferenczy Márk és Kovács Kitti
Németh Kornél és Fekete Eszter
Kulcsár Ádám és Bálizs Barbara
Gecseg Zoltán és Pálfi Kitti
Bakó Benjamin Csaba és Hajas Ramóna
Balogh Ádám és Horváth Diána
Molnár Imre és Pete Réka Evelin
Csehi Balázs István és Horváth Ingrid

*Jókívánságainkat fejezzük ki a pároknak,
a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!*

Temetés

özv. Máté Jánosné sz. Németh Mária (1933)
dr. Hanis Antal (1934)
Katona Balázs (1978)
Babos Mária (1955)
Farkas Rozália (1938)
Pilise Béla (1960)
özv. Kiss Balázsné sz. Kovács Sarolta (1940)
Moór Zoltánné sz. Takács Ilona Magdolna Ildikó (1949)
Keszi Lajos (1945)
Horváth Józsefné sz. Hári Irén (1939)
Vámossy Gertrúd (1938)
özv. Tóth-Gergye Gézánné sz. Aczél Ilona (1931)
özv. Koncz Lajosné sz. Butkovics Erzsébet (1930)
özv. Kohut Tiborné sz. Gecseg Julianna (1930)
özv. Németh Imréné sz. Kovács Magdolna (1937)
Cserhalmi Henriette (1961)
özv. Stankovics Jenőné sz. Pánczer Erzsébet (1934)
Berzicza Ferencné sz. Kovács Erzsébet (1953)
özv. Barta Istvánné sz. Bencsik Rozália (1928)
özv. Tóth Istvánné sz. Horváth Erzsébet (1939)
Baksa György (1951)
Pálovics Gábor (1970)
özv. Sabján Józsefné sz. Szalai Anna (1928)
Laczik Géza (1949)
Csonka Edit (1953)
özv. Peszleg Lászlóné sz. Bedő Anna (1933)
özv. Vörös Istvánné sz. Bedő Mária Ibolyka (1941)
Rohoncz Zoltán (1949)
Nagy József (1957)
Kuti Irma (1948)
Kanta Ferencné sz. Kiss Gyöngyi Ilona (1954)
Ferencz Tamás (1954)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Páterdombi búcsú

Szeptember 19-én az ONCSA-keresztnél Bóka Balázs celebrált szentmisét. Jelen volt a polgármester, alpolgármester is.

Hittantábor Celldömölkön

„Nézd Jézusom, kiket hoztam Neked!”

Az idei nyáron ismét Celldömölkön táboroztunk, amely program mára már hagyományosnak mondható. Az Ady Endre általános iskola hittanos diákjai és csoportvezetőik 6 csodás napot töltöttek a Szűzanya közelségében, hiszen Mária, égi Édesanyánk tisztelete volt táborunk vezérfonala.

Rózsafüzért imádkoztunk, végigjártuk a fatimai körmenetet mécsesekkel kivilágított utunkon. Aztán énekeltünk és táncoltunk. Szívünk boldog volt, mert a Szűzanya köténye nyugalmat, békét árasztott mindannyiunknak.

A délelőtti szentmisék és sok lelki program mellett jutott idő strandolásra, hosszú-hosszú focizásokra, számháborúra, sportolásra. Utolsó este a 30 pizza gyorsan elfogyott, öröm volt nézni a sok maszatos ajkú kisgyereket.

Évről évre megtapasztaljuk, hogy a szentségimádás táborunk csúcspontja. Tamás atya e szavakkal ajánlja a gyerekeket az Oltárszentség elé: „Nézd Jézusom, kiket hoztam Neked!” Félkörbe ülünk a szentélyben és olyan szépség tölti el szívünket, amely le nem írható. Nem szégyen a könny sem a kicsiknek, sem a nagyoknak. Egyek vagyunk az Úr szent színe előtt.

Szeretnék köszönetet mondani elsősorban a Jóistennek és mindenkinek, aki segítette a tábort bármilyen formában! László atyának a támogatást, Tamás atyának a lelki vezetéskét, Viola néninek és Mártnak a szép zenélést, a szülőknek a bizalmat, a kísérő imákat és a sok finomságot! A csoportvezetők lelkiismeretes munkáját és végtelen türelmét!

Hálás szívvel gondolok rátok gyermekek, ajándék volt minden veletek töltött perc. Még éjjel is, amikor nem jött álom a szemetekre. 😊 A táborban megtapasztalt kegyelem kísérjen mindenkit és vigyük magunkkal az érzést: Volt egyszer egy hittantábor, 2021-ben, Celldömölkön.

Miszoriné Mocsári Mariann

Hírek

Az FM 104.4 Mhz-en megkezdte sugárzását a **Mária Rádió Zala**.

Személyesen kísért szentignáci lelkigyakorlat lesz a Martineum Felnőttképző Akadémián. Időpontja: 2021. október 22. (péntek) 17 órától 25. (hétfő) 14 óráig. A szentignáci lelkigyakorlatban a hangsúly a szemlélődésen, a csenden és a személyes kíséren van, mely segít az önmagunkra találásban és az Isten felé fordulásban. Jelentkezés: markovits@martineum.hu; www.martineum.hu

2021. október 21–24., Balatonbogláron **magzatvesztőknek szervez lelkigyakorlatot** egy diakónus házaspár, Udvardy Márton és Udvardyné Tóth Lilla. Olyan nőket és párokat várnak, akik vetélés, abortusz, halvaszülés, sikertelen lombik során veszítették el gyermeküket. További információ: <https://www.joppe.hu/programjaink/ne-felj-nem-itellek-el-ne-sirj-ne-bankodj-lelkigyakorlatok/>

2021. október 14–24. között **gyógyító kurzus lesz alkoholbetegeknek**. Helyszín: Bükkszentkereszt – Betlehem-ház. www.betlehemhaz.hu

14–25 év közötti fiataloknak 2021. november 19–20. között **lelkigyakorlatot** szervez a Martineum Felnőttképző Akadémia. A programot Óra Krisztián atya vezeti. (takacs.eszter@martineum.hu)

Templomunkban **minden hónapban:**

Első csütörtökön este 1/2 6 órakor rózsafüzér ima van papi és szerzetesi hivatásokért.

Első pénteken egész napos Szentségimádás.

Első szombaton 1/4 6 órakor rózsafüzér ima, majd 6 órakor szentmise. A szentmise után pedig Szűzanya köszöntő, énekekkel, imával, könyörgésekkel.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.

Önköltsége: 200 Ft / db

Szerkeszti:

Tájékoztatási Munkacsoport

E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91

Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231

www.mariamagdolna.hu

E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.